

Mesék a felnőtté válásról - Beszámoló a IV. Pécsi Családi Színházi Fesztivál 8. napjáról

2016. június 9. csütörtök, 14:37

Vége ért a IV. Pécsi Családi Színházi Fesztivál. Az utolsó napon a Komáromi Jókai Színház duplázott A dzsungel könyvével, valamint a Békéscsabai Jókai Színház mutatta be a Kővérkirály című mesejátékot.

Nyolc napon át tizenkilenc előadás szerepelt a Pécsi Nemzeti Színház programján, összesen 6000 néző váltott jegyet.

Komáromi Jókai Színház
Dés László–Gesztli Péter–Békés Pál:

A dzsungel könyve
Rendező: Méhes László

Méhes László:

"Dés Lászlóról és Gesztli Péterről elmondhatom, hogy jó barátaim, és tudom, hogy amikor ezen a darabon dolgoztak, hihetetlenül mélyen gondolkodtak a történetről. Volt alkalmam beszélgetni velük ezekről a gondolatokról és kiderült, hogy egybe esnek az enyémmel. A Pesti Színházban 1996-ban mutattuk be a darabot, azóta is aktív részese vagyok, Ká, a kígyó szerepében. Az a verzió már túl van az 1100. előadáson. Nem volt könnyű dolgom, amikor most rendezőként megpróbáltam elkerülni azokat a színpadi megoldásokat, amik a Pesti Színház előadását idézik, hiszen akaratlanul is annak az előadásnak a képe él a fejemben. Mindenesetre igyekeztem gyéríteni az egyértelmű azonosságokat.

A dzsungel könyve számomra nem egy egyszerű gyerekdarab. Nem túloznak a színlapok, amikor azt hirdetik, hogy hattól kilencvenkilenc éves korig ajánlják. Egyfajta társadalmi tükröt is tart az előadás. A dzsungel ura Akela, aki bölcsen tudja, hogy nem él örökké, és ha ő elmegy, újra jön Sir Kán és vele a félelem lesz az úr. Ezért méltó utódot keres magának, amiben szövegsége Balu és Bagira. Ki is mondják a darabban, hogy Mauglit a dzsungel urának nevelik. Sir Kán ezért akarja elpusztítani őt, ehhez pedig tömegre van szüksége, próbálja megosztani a dzsungel népét. Ez tulajdonképp egy politikai játszma. Emellett felmerül a másság témája is: a farkasok közt ember, emberek közt farkas. Komáromban, ha lehet még érvényesebb erről beszélni. Ez a történet nem állatokról szól, az eredeti műben Kipling is archetipusokról beszél. A mi előadásunkban nincsen állatábrázolás, nincsen mackójelmezes Balu. Azt gondolom, hogy ha a színész azt mondja, és azt játssza a színpadon, hogy „farkas vagyok” a gyerek tudni fogja, hogy ő farkas. Nem szükséges, hogy mindenki minden réteget értelmezzen az előadásban, inkább az a cél, hogy mindenki megtalálhassa a maga számára aktuális sítot, és jól érezze magát a színházban."